

Ελλάς Ελλήνων Συνωμοσιόπληκτων

ΤΟΥ ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, που δημοσιεύτηκε στην «Καθημερινή» (18-7), το 59% των συμπολιτών μας πιστεύει ότι η 11η Σεπτεμβρίου ήταν ένα σχέδιο των ιδιων των Αμερικανών, το 69% πιστεύει ότι έχει βρεθεί το φάρμακο κατά του καρκίνου, αλλά επίτηδες δεν το κυκλοφορούν, και περίπου άλλοι τόσοι νομίζουν ότι ο Κώστας Σημίτης έχει εβραϊκή καταγωγή. Εξίσου εντυπωσιακό είναι ότι το 75% του δείγματος θεωρεί ότι η ελληνική οικονομική κρίση προετοιμάστηκε και επιβλήθηκε από ένα εξωθεσμικό κέντρα. Από παλιά οι Έλληνες έχουν συνηθίσει να αντιλαμβάνονται τον εαυτό τους σαν θύμα συνωμοσίας. Ακόμη και ο εντοπισμός των ντοπορισμένων Ελλήνων αθλητών το 2004 θεωρήθηκε αμερικανικός δάκτυλος.

Oι τρεις στους τέσσερις Έλληνες νομίζουν ότι εκεί που εμείς ήμασταν μια χρά κάποιοι τύποι στο εξωτερικό συνωμοτούσαν για να μας ρίξουν στη δίνη της κρίσης. Το πρόβλημα ξεκινάει από το θεωρούμε φυσιολογικό και τις αποτέλεσμα συνωμοσίας. Για τους συμπολίτες μας ήταν φυσιολογικό ο αγορές να δανείζουν το ελληνικό κράτος και εκείνο να αυξάνει συνεχώς τις δαπάνες του, χωρίς να αυξάνει τα έσοδά του. Ήταν φυσιολογικό να συσσωρεύεται ένα τεράστιο χρέος που θα ήταν αδύνατο να αποπλωθεί, όπως ήταν φυσιολογικό και να εισάγουμε 35 δια. αγαθά περισσότερα από όσα εξάγουμε. Οι συμπολίτες μας δεν αναρωτιύται, εφόσον όλα αυτά ήταν κανονικά για την Ελλάδα, γιατί οι υπόλοιπες χώρες δεν διαλέγουν αυτή τη σίγουρη συνταγή επιτυχίας. Εδώ βρίσκεται ο πυρίνας του προβλήματος. Οι περισσότεροι συμπατρίωτες μας θέλουν να απολαμβάνουν τα επιτεύγματα του σύγχρονου καπιταλιστικού τρόπου κατανάλωσης αλλά επιμένουν να αγνοούν τους παραγωγικούς κανόνες που στηρίζουν αυτήν την κατανάλωση. Θέλουν να οδηγούν μοντέρνα αυτοκίνητα και να χρησιμοποιούν smartphones, αλλά και ταυτόχρονα να βλέπουν το σημερινό κόσμο μέσα από τα εικονίσματα του Άρη Βελουχιώτη και του Γεωργίου Καραϊσκάκη. Το πελατειακό σύστημα, τα χρόνια πριν την κρίση, εξασφάλιζε χάρη στα δανεικά την επιβίωση αυτού του... ελληνικού ονείρου. Την ώρα που η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας κατέρρεε εμείς ζούσαμε όλοι και καλύτερα. Αντί της χρεοκοπίας να αποτελέσει ένα σοκ αυτογνωσίας και να σημάνει συναγερμό για την παραγωγική και θεματική ανασυγκρότηση, η ελληνική κοινωνία αρκέστηκε στην υιοθέτηση μιας φαντασιακής αντιπαλότητας με τους ξένους παράγοντες που ανέλαβαν τη διάσωση της Ελλάδας. Απέναντι στους δανειστές δεν κατέθηκε κανένα εναλλακτικό σχέδιο, παρά μόνο η πεποιθόση ότι η σωτηρία μας βρίσκεται στη συνέχιση της κατανάλωσης. Οτι πλέον χρήματα δεν υπήρχαν, ούτε καν δανεικά, ήταν μια μικρή ενοχλητική λεπτομέρεια.

Έτσι φθάσαμε σε έναν πρωτοφανή ανταγωνισμό, στον οποίο αυτός που θα έλεγε τον πιο

εξωφρενικό χαρακτηρισμό θα κέρδιζε το ακροστήριο. Ο Πάνος Καμμένος έδινε τον τόνο και οι υπόλοιποι ακλούθουσαν. Μιλούσε για κατοχική κυβέρνηση, αλλά αυτό δεν τον εμπόδιζε να μισθοδοτείται ο ίδιος και να επιδοτείται το κόμμα του από τους «δοσιλόγους». Οι Γερμανοί και οι άλλοι ευρωπαϊκοί λαοί χαρακτηρίστηκαν τοκογλύφοι, παρότι τα επιτόκια δανεισμού της Ελλάδας ήταν από τα μικρότερα στον κόσμο. Όσοι μιλούσαν για τοκογλύφους απέκριψαν ότι αν οι δανειστές μας ήθελαν να κερδίσουν από τους τόκους υπήρχαν πολύ πιο σίγουρες και αποδοτικές τοποθετήσεις από τη χρεοκοπιμένη Ελλάδα, σαν αυτές που προτιμά η κινεζική πηγεία, που υποτίθεται προσφέρθηκε να μας βοηθήσει.

Ο Αλέξης Τσίπρας τη μια μιλούσε για τοκογλύφους, την άλλη για εκείνους που θέλουν την Ελλάδα πειραματόζω, χωρίς να νοιάζεται για την προφανή αντίφαση: Οι τοκογλύφοι πάντα θέλουν να εξασφαλίσουν τα κεφάλαια και τα κέρδη τους και αποφεύγουν τους πειραματισμούς. Τι πείραζε τα δήθεν παντοδύναμα ξένα κέντρα να βρουν άλλους για την τοκογλυφία και άλλους για πειραματόζωα;

Από πουθενά δεν δικαιολογείται η γενική πεποίθηση ότι η κρίση έγινε για να κερδίσουν κάποιοι κεφαλαιοκράτες. Παρά τα λεγόμενα, το κεφάλαιο κερδίζει σε εποχές ανάπτυξης, όταν ανοίγουν οι δουλειές και όχι όταν κλείνουν. Πολλές τράπεζες, αμοιβαία κεφάλαια και ασφαλιστικά ταμεία του εξωτερικού έχασαν τις επενδύσεις τους σε ελληνικά ομολόγα με τη μερική διαγραφή του χρέους. Αρκετές ξένες τράπεζες αποχώρισαν από την ελληνική αγορά με σοβαρές ζημιές και πολλές ελληνικές και ξένες επιχειρήσεις έκλεισαν, ενώ οι περισσότερες από όσες επιβίωσαν παρουσίασαν μεγάλες ζημιές. Τέλος, οι Έλληνες τραπεζίτες είδαν τις μετοχές τους να απαξιώνονται πλήρως και τις τράπεζές τους να περνούν στο δημόσιο.

Οσο έπεφτε η αξία των επιχειρήσεων τόσο ανέβαιναν οι μετοχές εκείνων που επένδυσαν στο λαϊκισμό και τη δημαγγαλία. Η πίστη των συμπολιτών μας για τον προσδεδιασμένο χαρακτήρα της κρίσης πάτησε στο ήδη διαμορφωμένο έδαφος του ανορθολογισμού και της χιλιοτραγουδισμένης «εθνικής μας μοναξιάς». Μπορεί οι παλιότερες εκφράσεις αυτής της ελληνικής ιδαιτερότητας να μην επηρέαζαν, παρά μόνο έμμεσα, την πραγματική ζωή, δεν συνέβη όμως το ίδιο με την ανάγνωση της ελληνικής κρίσης.

Ο τρόπος που κατανόπεσε ένα μεγάλο μέρος των Ελλήνων τα αίτια της κρίσης είχε καθοριστική επίπτωση στην περεταίρω εμβάθυνσή της, μέσω της πολιτικής και νομισματικής αβεβαιότητας. Πολλοί συμπολίτες μας διάλεξαν όχι απλώς την εκδοχή που δικαίωνε τις εθνικές δεισιδαιμονίες, αλλά και αυτή που νόμιζαν ότι τους συνέφερε. Αρκετοί ψυφοφόροι πήγαν με όποιον υποσχόταν την άμεση επαναφορά των παλιών καλών εισοδημάτων. Αφού τα ξένα κέντρα δημιούργησαν την κρίση, μόλις αυτά πτηθήσουν και σχίσουμε τα μνημόνια τους τα πράγματα θα ξαναγυρίσουν στο 2009. Έτσι σκέφτεται ο εξυπνότερος λαός στον κόσμο. ●

ΑΦΟΥ ΤΑ ΞΕΝΑ ΚΕΝΤΡΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΑΝ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ, ΜΟΛΙΣ ΣΧΙΣΟΥΜΕ ΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΩΣ ΞΑΝΑΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΣΤΟ 2009. ΕΤΣΙ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ Ο ΕΞΥΠΝΟΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.